

מהי אינטואיציה מבחינתך ואיפה שוכן המרכז שלה בגוף?

תוכן העניינים :

1. **מבוא .**
2. **מי היא האינטואיציה ואיפה היא יושבת בגוף שלנו? מה בין האינטואיציה והמערכת הסנסורית, שנסמכות על התחושה והחויה (צד א') לבין הרציונליות והמערכת השכלית, שנסמכות על חשיבה ועובדות (צד ב') ? ומה אנחנו רוצים להוכיח? התשובה הקצרה והתשובה המלאה יותר.**
3. **הגדרת מילון המונחים לענייננו.**
4. **הרחבה ראשונה:** ובה השוואה איכותית בין שתי המערכות, האינטואיטיבית והרציונלית.
5. **סיכום ביניים** על הצורך לשיתוף הפעולה ביניהן
6. **הרחבה שנייה:** ובה סיפור המעשה, מי מכיל את מי, מי נועד להיות המנהל של כל מערכות גופנו ומי עדיף שלא, ביחד ולחוד.
7. **סיכום ומסקנות**

נספחים :

- (א)תרשים מבנה סכמטי של עץ-ארגון להשוואה בין המערכת האינטואיטיבית למערכת הרציונלית.
- (ב)קובץ נלווה של סיפורי אירוע כפי שנצפו בצניעות של היומיום ושימשו להמחשת התהליכים כפי שהובאו במאמר.

1. מבוא:

תחילה, גילוי לב
למה אני כותב? אני הרי לא מתפרנס מזה. אני לא במסלול אקדמי שאני חייב לכתוב. אני גם לא בבידוד חונק שמרגיש שאם לא אז אתפוצץ. ובד"כ הרי חסר לי זמן... אז למה? כי אני רוצה לשתף אתכם במה שנראה לי מעניין ואפילו חשוב, לכולנו. אני מקווה שאם תחשבו כמוני, ותואילו לקרוא עד הסוף, תסיימו בתחושת "וואו..." של התרגשות, מין התפעמות גבוהה של בגדר גילוי נשגב מצד אחד, מלווה בתחושה מעומעמת של "בוא הנה, הרי בעצם כבר ידעתי את זה כל הזמן!..." . לכן כתבתי. לכן אני גם כותב. רוצה לשתף אתכם בהתפעמות הזו שאם אכן זה מה שיקרה, נצא כולנו נשכרים.
מי אני? אני מטפל באנשים, מנסה לעזור להם. אני גם אב למשפחה, עם ילדים גדולים וגם קטנים, מנסה להכווין וגם ללוות אותם. הייתי אומן פעיל בעסקי במה, מוסיקה ומחול. הייתי כלכלן בכיר בחברות עסקיות גדולות ופעלתי לשכלל אותן ולהמריא אותן לסדרי גודל שאולי קודם לכן לא העזו לחלום. גידלתי בע"ח ודיברתי עם צמחים. ניהלתי את עצמי בדרך שתהייה לי מעניינת, תורמת למי ולמה שסביבי, ומתגמלת. סקרנות גדולה היא שהפעילה אותי, סקרנות שלא תכבה ולא תפסיק לשאול, והיא זו שעומדת ותעמוד בבסיס הדברים להחיותם כל הזמן. אני צריך את זה, ואשמח לעשות את זה אתכם.

2. לעניין האינטואיציה, למה האינטואיציה?

מבחינתי, אמרתי אינטואיציה – אמרתי הכול. ובמיוחד אחרי ששי זכאי (מטפלת בשיטתי, שיטת אילן לב, צלמת ואמנית, וגם לוחמת פעילה לטובת עולם אקולוגי טוב יותר) שאלה אותי מה זו האינטואיציה? ואפוא היא ממוקמת בגוף שלנו? מצאתי את עצמי יושב וכותב תשובה שחייבת לאתגר את כולנו ולעורר דיון מחודש בהוויית חיינו.
כדרכי, תשובה קצרה, אח"כ תשובה מלאה יותר, ואפשר גם הרחבות, להלן:

תשובה קצרה:

האינטואיציה היא כינוי לדרך של הפקת החלטות ותובנות (Decision making) שמסתמכת על המערכת החווייתית-תחושתית שלנו (Sensory system), היא פזורה על פני כל הגוף בכל תא ותא שבגופנו,

התשובה המלאה יותר:

האינטואיציה היא מערכת עשיית החלטות בגוף-נפש שלנו. היא לא היחידה בעניין הזה. לצידה ישנה המערכת הרציונאלית. מקובל לחשוב שאלה שתי מערכות מקבילות. כאשר האחת (האינטואיטיבית) היא זריזה יותר ואינה נסמכת על עובדות כהווייתן, בעוד שהשנייה (הרציונאלית) איטית יותר אבל "אחראית" יותר ונסמכת על עובדות מוכחות. מכך משתמע שהראשונה היא הכרח של הרגע והשנייה היא ה"אחראית" מבניהן ומן הראוי הוא שנסתמך עליה. את הראשונה יש לחנך ולהבשיל כל פעם מחדש כדי לשמור אותה רלוונטית, והשנייה היא זו הראויה לשמש לה חונך... זאת התפישה הרווחת.
לטעמי ישנם הרבה בלבולים שמשקפים את תפישת העולם הרווחת כיום במרבית המגזרים, ומבקשים תיקון.
כדי להעמיד את הדברים על דיוקם אומר רק שלדעתי החלק הראשון נכון,

כלומר האינטואיטיבית מהירה יותר והרציונאלית איטית, אבל כל השאר פשוט הפוך! ... במה דברים אמורים? ובכן -

המערכת הראשונה, הסנסורית, היא כאמור האינטואיטיבית, שניתן לכנותה גם הרגשית או החווייתית. היא זו שיושבת על ומחברת אל מאגר הידע והנתונים הקוסמיים המכילים את כל הקודים של החיים מתוקף הבריאה כולה. היא גם מדברת את שפתם. אלה גלי התדר בעלי אורך הגל הקצר ביותר ביקום ובהם כל האינפורמציה הדרושה לקיומנו. הם שם כנראה מאז המפץ הגדול, והם שם גם בשבילנו. כל הקודים של החיים לסוגיהם השונים. אלינו הם מועברים במלואם באמצעות תא הזרע שפגש ביצית. מהם על פי הגדרה בנויים כל המבנים האנרגטיים המורכבים יותר כדוגמת הדנ"א שלנו, וכך גם של אחרים. היכולת לקרוא אותם ולהידבר באמצעותם נמצאת אצלנו בתת-מודע. המעניין בהקשר הזה הוא לדעת שהחיבורים במערכת הזו הם חיבורים און-ליין, חובקים את כל האינפורמציות הרלוונטיות ומתעדכנים בזמן אמת. אין חזק יותר מקיף יותר ומדויק יותר מאשר זה. זו השפה היחידה המחברת בין כולם, בינינו לבין מרחב הבריאה שסביבנו כולה, בינינו לבין אברי גופנו, וגם בינם לבין עצמם. זה הדיבור היחידי שאין בו זיופים. אנחנו בשיטת אילן לב יודעים את זה ובונים על זה. הניעות שלנו מדובבות את מקורות הידע הפנימי הזה ששוכן בכל תא מתאי גופנו, מרעננות ומדובבות אותם עבורנו מבלי לגרום נזקים. מבחינתנו נפלא לקבל פידבקים כאלה של אמת בזמן אמת, בגדר היעילות הגדולה ביותר שניתן היה לדמיין ולהזמין. לא מוכר לנו יעיל ממנו.

רק המערכת הזו יש לה את היכולת לקלוט את התמונה כולה, מבלי לאבד גם את האפשרות לרדת לפרטים בעת הצורך. היא, ורק היא, יושבת על מלוא "האוקיינוס" הגדול הזה (ראה פרופ' דיוויד בואם) של כל מאגרי החיים. אין עוד מערכת אינסופית כזו, מכילה, פרטנית מהירה ומדויקת כזו לכל צרכינו. כל שאר המערכות שעל ידה (כדוגמת המערכת השכלית, מערכת העיכול, מערכת הנשימה, המערכת ההורמונלית ומערכת הרבייה שהן הבולטות שבהן) על אף חשיבותן הסגולית וייחודן התפקודי הן עדיין משניות וחלקיות בלבד. יותר מזה, הן תלויות בה במערכת האינטואיטיבית להתעדכנותם ולשמירת הרלוונטיות שלהן לכל צרכינו. רק היא זו שבידה לספק להם את מלוא הנתונים לתפקודם, ורק היא זו שיש בה את מלוא הכלים לניהול חיינו. נראה לי שליאונרדו דה וינצ'י ואייזיק ניוטון ידעו את זה. אצלם עוד המדע היה סוג של אומנות. חבל רק שארבע מאות שנות התפתחות מדעית גרמו לנו להקל בה ראש להמעיט מערכה ולנהוג בה זלזול וביטול. דיכאנו אותה, בגדר גולם הקם על יוצרו, ואנחנו משלמים על זה מחיר הולך וכבד.

המערכת השנייה, הרציונאלית, שניתן לכנות אותה גם השכלית או המדעית, בהשוואה למערכת הראשונה, האינטואיטיבית, היא מוגבלת מראש, טכנולוגית, הן באיסוף הנתונים שלה והן ביכולת לעבד אותם. הנתונים עבודה צריכים להיות נגישים, מדידים מזוהים היטב ומוכחים באופן מובהק כדי שייכנסו לתהליך עיבוד הנתונים, והתהליך הוא איטי, אחד על אחד, באופן מיוחד בהשוואה לכל התהליכים הביו מטריים שבגופנו וסביבו.. הוא אינו מהיר יותר מקצב הדיבור שלנו ואפילו מתעקש על משפטים תחביריים סדורים מאלף עד תו. הוא מהגדרה אינו מסוגל לצלם תמונה שלמה של המציאות בבת אחת ואינו אמור לעמוד בקצב הנדרש בעיבוד הנתונים כנדרש לניהול השוטף של חיינו. תמונת המציאות עבורו היא בגדר השערה, תמיד. למה הוא נועד? עיקר תפקידו הוא בליווי תהליכים לצורך הפקת לקחים. לקחים שיאפשרו התייעלות של תפקודינו השונים. הוא טוב בזה, אבל בדיעבד. רק לאחר מעשה. הוא כלי עזר

חשוב לעצם העניין, אבל הוא לא המנהל.

ראוי היה להבין את זה ולומר את זה בריש גלי. זה לא שתי מערכות מקבילות. אחת היא מערכת אם (המערכת האינטואיטיבית) והשנייה מערכת בת (המערכת השכלית). המערכת האינטואיטיבית יושבת בכל תא ותא מתאי גופנו לתפקד אותם, והמערכת השכלית ממוקמת בראש בלבד. הן מקיימות גם "שגרירויות" אלה אצל אלה, במטרה לשפר את הדיאלוג ביניהן ולקצר קווים, אבל אין זה סותר את החלוקה כפי שציינו כרגע בגדול. בקהילת המטפלים בשיטת אילן לב, כשאמרתי המערכת האינטואיטיבית אמרתי הכול. אנחנו בטיפולינו מביאים אותה בחשבון. היא בעלת הבית. בה מקורות הידע שלנו ואתה אנחנו מדברים מזה שלושים שנה בהצלחה יוצאת דופן. חיפשנו דרכים אליה בכנות בצניעות וביושר, והיא נגלתה אלינו וממשיכה להתגלות עוד ועוד במלוא הדרה. כמה שזה נשמע משונה היא גם צריכה אותנו, לא רק אנחנו אותה. זה הדיאלוג שעומד כתנאי קיומי לתקפותה המשתנה כל העת של הבריאה כולה. זה חילוף החומרים הגדול שמתקיים כל העת באמצעות האבולוציה שהיא בעלת הבית (או הגברת הראשונה) והמעסיקה הגדולה של כל ברואי הקוסמוס כולו. על פיה יישק דבר, אם נתקיים או נחדל כאשר המבחן היחידי לכך הוא תרומתנו הסגולית למטבוליים הנפלא הזה. בהערת אגב צריך לציין שגם עניין התדרים של בסיס הבריאה וגם עניין האבולוציה ראויים להרחבה מיוחדת בדיון נפרד. אני מתכוון לעשות את זה בהמשך. צריך לגבות את זה מאתנו.

הדבר האחרון שמבקש הבהרה, לפני שניגש לתשובות מפורטות וארוכות יותר, הוא מה המרכזיות שמצאתי לעניין עשיית החלטות בגוף/נפש, נושא שבגללו הצבנו את האינטואיציה מול הרציונליזציה במרכז הדיון החשוב הזה. החלטות. החיים הם רצף של שינויים וכל שינוי מחייב החלטות. מעשה החלטה טוב שיתבסס על מאגר נתונים (Data Base) ראוי, על איסוף נתונים מקיף ורלוונטי, ועל מערכת עיבוד נתונים מדויקת ומהירה. החלטות בגוף/נפש הן החלטות שבגדר מה צריך מי צריך מתי צריך ואיך צריך. למשל:

מה נאכל?

איזה מיצי עיכול נפריש, ומתי?

איזה קצב הולם-לב נבחר בכל רגע?

איזה הורמון נפעיל או נפסיק?

עם מי נתחתן?

איפה נעבוד?

האם נלך לסרט? איזה?

האם לתקוף או לוותר?

תינוק יוצא לאוויר העולם, מה לעשות - לנשום? לחפש ציצי? או משהו אחר?

לחיות או לחדול?

או כל פעולה נפלאה אחרת של חילוף-חומרים בגוף ברמה הכי בסיסית של כל תא לתא, שמתקיים כל העת... פלא הבריאה.

אין-סוף של תהליכים גדולים או קטנים שנערכים בגוף/נפש שלנו כל הזמן.

הפסקנו לעשות החלטות - הפסקנו לחיות. צריך עוד? החלטות.

3. הגדרת המונחים, שהם גם נקודות לחשיבה חכמה בענייננו, להלן:

המערכת השכלית	המערכת האינטואיטיבית
1. היא משנית, סגורה, פרמטרית מסייגת ומבדלת.	1. היא ראשונית, פתוחה, מחבקת ומכילה-כל.
2. כושר הקליטה שלה מוגבל בהיקף התמונה ותהליך עיבוד הנתונים אצלה אנליטי ומסורבל. קולטת שברי תמונה בלבד מתוך המציאות שסביב, בשלבים, ומצרפת מהם פאזל של תמונה משוערת, שלמה כאילו. זה בעייתי מהגדרה ואפילו מסוכן.	2. כושר הקליטה שלה את המציאות הוא מידי ואינסופי. קולטת את התמונה כולה בהרף עין, ואם צריך אז לאחר מכן מסוגלת לפרק אותה אנאליטית בכל דרך שתרצה.
3. ההיגיון הוא הסמכות העיקרית לכל מה שקורה שם ועל פיו ייקבע אם אלמנט כלשהו יתקבל במערכת או יידחה.	3. הדמיון הוא כלי הקיבול וכלי ההפעלה המרכזי שלה. הוא כל-יכול במושגים הכי פרועים שלנו.
4. חומרית העיקריים הם פרמטרים מוחשיים, מדידים, מזוהים טכנולוגית, כמותיים, ובעלי תקפות מחשבתית בלבד. מי שלא עומד בפרמטרים האלה מסונן ומושלח החוצה מלכתחילה. זו מערכת שבוייה בידי ידע קודם של עצמה... וזה גם זה הוא, בעייתי ואפילו מסוכן.	4. חומרית העיקריים הם מוחשיים ומופשטים כאחד. יש בהם מדידים וכאלה שאינם מדידים, כמו תחושות חוויות רגשות ואסוציאציות. אין מרכיב שאינו מטופל על ידה.
5. היא מאופיינת על ידי ביטויים מוחשיים כמותיים בלבד, כמו מרחק משקל צפיפות, גבוה נמוך ארוך קצר רחב וצר וכיו"ב, כולם בעלי נראות בלבד.	5. היא מאופיינת על ידי ביטויים מוחשיים ותחושתיים כאחת, ביניהם אהבה רגש שמחה געגוע רצון תיאבון צער כאב אמונה טוב ורע, ועוד כיו"ב.
6. תוצר התוכן המבני הראשוני שלה היא המחשבה.	6. תוצר התוכן המבני הראשוני שלה הוא הרעיון.
7. זרימת האינפורמציה במסגרת המערכת הזו תלויה מערכת העצבים, שהיא איטית מגושמת וחסרת דקויות עד כדי כך שטעות היא להפקיד בידיה את ניהול חיינו.	7. זרימת האינפורמציה במסגרת המערכת הזו מושתתת על התדרים הבסיסיים של הבריאה, שהם המהירים הזריזים והמדויקים ביותר עלי אדמות ורקיע. התדרים האלה מכילים את כל הקודים של החיים והם שפת-האם של הבריאה כולה. הם תוצרי "המפץ-הגדול" וזכו מפני להיקרא גם "רסיסי אלוה". שם טמון כל הידע הדרוש לניהול חיינו..

8. עיבוד-הנתונים בלתי מוגבל בתכולה שלו, מדויק להפליא לאיכות ההפקות השונות של דרישות חיינו, והוא גם המהיר ביותר מכל בחינה אחרת המוכרת לנו.

9. אחסון-הנתונים סופר-יעיל. הכול נרשם בשפת היסוד של היקום כולו, בתדרים הקצרים והזריזים ביותר של הבריאה. המשמעות היא שאחסון נתוני הזיכרון שלנו חסכוני, אינו מצריך חללי אחסון גדולים, במושגים שלנו שואפים לאפס... הנתונים אינם נמחקים, אם משתמשים בהם וגם אם לא, מבחינתנו אין בו שכחה בכלל... שליפת הנתונים מיידית, הכול בזמן אמת, והאנרגיה הנדרשת לכך אפסית... הכול כמובן מבחינת המוכר והמובן לנו ומתוך יכולת המדידה שלנו, האנוש.

10. המערכת הזו בנויה לענות על השאלה: מה אני מרגיש?

8. עיבוד-הנתונים מוגבל לאוכלוסיית הפרמטרים שהמערכת הזו מסוגלת לזהות להפיק ולתפקד, איכות ההפקה מוכתבת מראש מהתכולה החלקית הזו, וקצב עיבוד הנתונים האלה הוא איטי ביותר בהשוואה לכל קצבי חיינו.

9. אחסון-הנתונים הרבה פחות יעיל. הכול נרשם בשפה המוחית שלנו, המובנית בתדרים מסורבלים יחסית של המערכת העצבית. אורכי הגל שלה מצריכים שטחי אחסון גדולים, שמעוררים קשיים באחסון וסרבול רב בשליפה. זה צורך הרבה משאבים, הרבה תחזוקה, והרבה סרבול. בלתי ניתן לבנות מזה תמונת אמת בזמן אמת, והכל בערבון מוגבל...

10. המערכת הזו בנויה לענות על השאלה: מה אני חושב?

4. הרחבה ראשונה

האינטואיציה, בסיס הידע שלה הוא קוסמי, אין-סופי, שיושב על מאגר הנתונים של הבריאה כולה. ככה זה מאז ומתמיד מראשית ועד עכשיו, ואולי גם של העתיד לבוא... זה כולל גם עדכונים משל הזיכרון המאוחר יותר של אבותינו בכלל, ושלנו בפרט. היא אמונה על הפעלת הכלים הדרושים לניהול חיינו, לעדכוןם ולהפעלתם, והיא גם בעלת היכולת להנחיל את הידע המשתנה הזה לדורות ההמשך שאחרינו. לאוסף הכלים והיכולות הללו אנו קוראים המערכת התחושיתית (הסנסורית). כלי העבודה שבה כאמור הוא הדמיון שמפעיל חומרי תחושות, חוויות, רגשות, ואסוציאציות. שמבשילים ומריצים רעיונות. שפת הדיבור שלה הם התדרים הבסיסיים ביותר של הבריאה (ראה ביטויים כמו המפץ הגדול וכו') . הם גם המהירים ביותר, בעלי הדקויות המפורטות ביותר, ובעלי הרגישות העשירה ביותר, על פני כל המרחב הקיומי שסביבנו. בתדרים הללו רשומים כל הקודים של החיים. ביטויים מאפיינים למערכת הזו הם אהבה אמונה רגש שמחה געגוע רצון תיאבון, צער כאב, וכיו"ב שאין כלים טכנולוגיים לזהות אותם ולרשום אותם כמותית.

המערכת הזו חסכנית ביותר באחסון הנתונים שלה ויעילה ביותר בזמינותם בשליפתם ובעיבודם, באופן שאין לו מתחרה. היא מכילה את התת מודע שלנו, ולתוכה נבנה וגם ממשיך להתעדכן הצופן הגנטי (הדנ"א) הספציפי שלנו. כל זה בהסתמך על ובשביל התהליך המתגלגל של חיינו.

השכל לעומתה הוא מרכז התמחות של תאים ככל התמחות אחרת בגוף כמו יד או רגל או לב או כבד וכיו"ב, כולם חשובים לגוף במידה כזו או אחרת עקב התמחותם, כל אחד בתחומו. גם הוא כמו המרכזים המתמחים האחרים בגוף מקורו באותו תא זרע יחיד לאחר שפגש ביצית והתיישב ברחם האם, התחלק והתרבה לכדי קבוצות התמחות רבות, כל קבוצה והתמחותה על פי תכנית מוכנה מראש. חשוב לזכור שכל צברי התאים הללו הם תעתיק מדויק (שכפול) של תא הזרע המקורי והתמחות שלהם נבנית במהלך ההיריון. ההיריון הוא תקופה שנועדה לבניית הקבוצות האלה, לפיתוח יכולותיהן הספציפיים כל אחת על פי הגדרתה מראש, והרצתן אלה מול אלה לכדי שלמות מתפקדת אחת. בשלב הראשוני הזה כל התאים זהים. יש להם שפה משותפת אחת, הם יודעים לדבר איש עם רעהו, ואת כל האינפורמציה הדרושה להקמתם ולראשית עבודתם הם מקבלים מתוך מאגר הידע המעודכן הזה שעמד ועומד לרשותם מתוך אותו תא זרע שהוא הבסיס המקורי לבניינם. המאגר הזה קדום ועובר מדור לדור בשלמותו (ראה המערכת האינטואיטיבית) הגם שהוא ממשיך להתרענן ולהתעדכן ספציפית עבורם כל העת. בנייתו וראשית הרצתו של המרכז המוחי הזה נמשכת במהלך ההיריון כולו, כך שבמלאת תשעה חודשים ברחם מתייצב הרך האנושי מוכן ללידה מול אתגרי חייו. יוצא מכך שהמוח, או השכל, מתחיל את דרכו נקי וחרף מכל ידע מוצהר. לוח שיש נקי, "טאבולה-ראסה" בעגה המקצועית העתיקה. התפקיד שקיבל על עצמו כהתמחות הוא בהפקת לקחים עבור כל מערכות ההפעלה שלנו, וזהו צידוק קיומו. הוא בונה על מורשת המערכת האינטואיטיבית האינסופית שהעבירה אליו לצורך כך את כל הידע שהיה ברשותה למועד ההתעברות, לשמש בתפקיד מאגר הנתונים עבורו, והוא גם אמור להמשיך ולהתעדכן בעזרתה על כל מה שקורה ויקרה בהמשך חייו. שיתוף הפעולה ביניהם הוא הכרחי בשל קוצר ידו להקיף את כל גודל היריעה בעצמו ואת כל הדקויות הנדרשות להיותו מעודכן בשוטף. וזה כמובן באחריותו...

5. סיכום ביניים

שיתוף הפעולה בין שתי המערכות שלנו בהן, השכלית והאינטואיטיבית, בין לבין עצמן, הוא זה שמצדיק את קיומן במתן השירות שהן אמורות לתת לכלל היחידה האנושית הפרטית שלנו, לתפקודה הראוי לאורך כל ימי חיינו. איכות השרות קובעת את איכות חיינו. ביחד הן גם מחויבות בחתירה בלתי פוסקת לאיזון נכון יותר ובין לבין עצמן, כדי להביא למיצוי טוב יותר את יכולתו של האדם לדייק אותה לצרכיו של "המעסיק" הגדול שלו, היא המערכת הקוסמית.

הדיון במידת ההתאמה לצורכי המערכת הקוסמית, ועד כמה זה קריטי עבורנו כאנוש, נכון שיעשה במסגרת דיון אחר שיוקדש לנושא "האבולוציה", כולל הצורך להבין אותה בדרך אחרת לגמרי ממה שנטו להבין אותה עד היום, ולא כאן...

המערכות המתמחות, כולן, מקורן בתא הזרע שפגש ביצית. נקודה. הבולטות שביניהן לדוגמה הן מערכת העיכול, מערכת הלב (כלי הדם והנשימה) המערכת ההורמונלית (ואברי הרבייה) והמערכת השכלית. כולן הן תולדה של התפצלות אותו תא הזרע שהזכרנו לאלפי תאים אחרים, כמותו, שקיבלו על עצמם קבוצה אחר קבוצה תפקודים מרכזיים כאלה ואחרים של התמחות בגוף האנוש. כל מערכת כזו היא מרכזית מאד בחשיבותה למערכת הכללית שלנו, וייחודה הוא בתרומתה הסגולית למערכת, חשיבות שאין שני לה. ראשיתן בהצהרת ההתעברות במערכת ההפריה שלנו, והן שואבות את הגדרת תפקודן ואופן הפעלתן מ"ספרי-ההקמה" מ"ספרי-האחזקה" ומ"ספרי-החירום" הרשומים בתא הזרע, וממנו בכל תא ותא שמתייצר בגופנו. הן עומדות לרשות המערכת כולה במילוי תפקידן הייחודי שאין שני לו כל אחת בעניינה. הן גם אחראיות על התיאום ביניהן כי אחרת זה לא היה עובד. הן מתאפיינות בכך שהיווצרותן מתרחשת מיד לאחר ההתעברות, ולא קודם! אפשר לסווג אותן על פי הגדרת היוונים הקדמונים כאילו באו לעולם "לוח חלק" ("טאבולה ראסה" בשפתם). לא צריך להרחיב לגבי תפקידן הסגולי של אלה, זה ברור, למעט המערכת השכלית. אז נאמר רק שהמערכת השכלית ממונה על הפקת לקחים וגיבוש הצעות להתייעלותן של מערכות הגוף, אך אינה מסוגלת להיות תחליף למי מהן, על פי הגדרה. אין מבין כל אלה חשובה יותר, וחשוב לדאוג שכל אחת תמלא את תפקידה כיאות, לא פחות אבל לא יותר.

המערכת האינטואיטיבית שונה מהן. היא האינטרפייס (המימשק) של כל המערכת האנושית שלנו אל שפת הבריאה. אולי יותר מזה, היא השגריר או הסוכן של הייקום כולו אל תוך האנוש. היא היחידה שבאה שלמה אל רגע הלידה ו/או ההתעברות שלנו, כסוכנת של ספריית עולם, הידע של הבריאה כולה, לתפקד אותו מולנו כמו גם לתפקד אותנו מולו. יותר מזה, כל המערכות המתמחות שהזכרנו מפתחות כל אחת את שפתה שלה, אבל כולן שתולות על פלגי-המים של שפת הבריאה כולה. שפת הבריאה היא אסופת התדרים של הקיום הקוסמי כולו, היא הספרייה שכרטיס המנוי שלנו אליה היא המערכת האינטואיטיבית ממנה נגזרות כל השפות אבל רק דרכה ניתן לדבר אחת עם השניה ללא קונפליקטים וללא תקלות. היא היחידה שנועדה להידבר היטב עם כל המערכות, ולאפשר מבחינת ההגדרה בדרך סימבולית את האפשרות ל"שלום-עולמים" של הבנה ויעילות תפקודית במקום האפשרות של "מגדל-בבל" של בלבול קונפליקטים וחוסר יעילות קריטית.

במובן הזה כפי שפיתחנו כאן המערכת האינטואיטיבית היא רמת-על בהשוואה לכל המערכות המתמחות כפי שהזכרנו קודם. היא ורק היא אמורה לפי ההגדרה לשמש כמנהל-כללי. ולא נכון לראות אותה ואת המערכת השכלית לדוגמה כמערכות אחיות. אני לא מכיר הגדרה כזו בספרות המדעית. ובינינו, מעצם

הגדרת המערכות השונות ואפיון יכולתן כפי שציינתי פה, לא פלא שהכלים שעומדים לרשות השפה המדעית שהיא פרי פיתוח של המערכת השכלית אינה מסוגלת להכיל את הבנת היכולות והדקויות של המערכת האינטואיטיבית, והקפאסיטי שלה. חד משמעית.

מילוי המשימות הללו כהלכה מותנה ביכולתן להבין את תפקידן, ביחד וגם לחוד. ומכיוון שהמוח פועל יותר מ"דעת" חשוב שלא נשבש עליו את דעתו וגם לא נאפשר לו לאבד את עצמנו מדעת.

זהו מה שאנחנו, אנשי שיטת אילן לב, מאמינים שזהו תפקידנו בדיון הזה.

המערכת השכלית שונה.

כבר דיברנו על כך שמקובל לחשוב על המוח האנושי כאילו הוא כל יכול, גולת הכותרת של הבריאה. "מותר האדם מן הבהמה" קוראים לזה, וזו כנראה טעות גסה. ממש פאתטי. למה?

כי החשיבה המוחית בונה על רכיבים פרמטריים, כמותיים נגישים ומוכחים, בלבד. אם אלמנט כלשהו לא עונה על כל אמות המידה הללו הוא פשוט מסונן החוצה כאי-רלוונטי. הוא גורם מפריע שאינו אמור לקחת חלק בתהליך השכלי של עשיית ההחלטות.

ההסתמכות על החשיבה המוחית יוצרת מגבלה מסוכנת מפני שזו בונה על רכיבים פרמטריים/כמותיים בלבד, וההשתתפות בתהליכי עיבוד הנתונים שבה מותנית מראש בהוכחת תקפות טכנולוגית. נוסף על כל אלו מגבלות קריטיות של סרבול בהכלת הנתונים, באיכות, בדקויות, ובקצב עיבוד הנתונים שלהם, ונבין שהמוח האנושי פשוט לא מסוגל ולא נועד לנהל את מכלול מערכות חיינו. תפקידו להפיק לקחים ולשפר יכולות. זה הרבה, אבל זה לא המנהל הכללי. אנחנו מתוקף התרבות שלנו הפכנו אותו לכזה, ואנחנו משחקים באש. ציפורים פרחים עצים בעלי-חיים אוקיינוסים ופלנטות לא עשו את זה והם מתקיימים לא רע. כל תא בגופנו יודע את זה. שרק לא נפריע לו. טוב יהיה אם נפעיל כראוי את היתרון היחסי שמקנה לנו המוח האנושי שיעסוק בהפקת לקחים ובשיפור יכולות, וישאיר לשאר המערכות לנהל את עצמן ולהתנהל כראוי. הכלים שלהם משוכללים יותר, ראויים יותר, ואף נראה שנועדו לזה. זה ארגז הכלים היחידי שיכול להבטיח שיתוף פעולה קוסמי ראוי, כזה שנועד לשרת בהצלחה את האינטרסים של הכלל ושל הפרט לטובת המערכת הכללית גם יחד. אלה הכלים שהבריאה כולה הסתמכה ומסתמכת עליהם בהצלחה מאז ועד עתה. האנוש, ככל שהוא מתחזק טכנולוגית חד-צדדית על חשבונם של המשתתפים האחרים במערכת משבש את האיזונים הדרושים עבורה ומאבד את זכות קיומו. גסות הרוח הזו הופכת אותנו לאנכרוניסטים ולא רלוונטיים על המערכת כולה ולגורם מזיק הפוגע בשיקול דעתה. המערכת לא יכולה להישאר אדישה לעניין הזה וסופו של דבר תדחה אותנו או שתושמד.

המערכת התחושתית שלנו היא

האלטרנטיבה הניהולית הראויה. היא אסופת הכלים הללו, היא המנוע הראשי והיא המנהל הכללי הראוי. היא המערכת הבסיסית של קיומנו, וזאת מעצם הגדרת הבריאה. עוד מפני היותנו אנוש, היא שם בשבילנו. מאז ומתמיד זו היא שהייתה שם גם לפני ההכרזה על ראשית היווצרותנו. זה הרגע שבו פגש תא זרע את הביצית. היא כל רעיון קיומנו וסיפור חיינו שנרקם עוד טרם היותנו. היא הפוטנציאל שהתגשמותו תלוי בנו, ובנסיבות חיינו. היא תמצית חכמת הבריאה וסוד קיומנו. היא מכילה את כל הוראות ההקמה של הישות הפרטית והקיבוצית שלנו, את הוראות האחזקה ואת הוראות החירום שלנו. היא גם מכילה את השעון הביולוגי הפרטי שלנו, זה שנועד ללוות ולהנחות כל שינוי וכל חידוש לכל אורך מאה ועשרים שנותינו. היא הידע השלם, שאין אחר בלתו, לדברר ולתקשר את כל מרכיבי גופנו ורוחנו, כמו גם לדברר ולתקשר בינינו לבין הבריאה כולה.

ממה היא מורכבת ומה הם כלי עבודתה? המערכת החושית הזו מושתתת תחושות. כלי העבודה שלה הם הרגשות, החוויות, האסוציאציה והדמיון. הם אינם תלויי מרחב של מקום וזמן, והרעיון הוא האלמנט המרכזי עליו הם מושתתים. כמו שהאטומים הם בסיס החומר ופעם חשבו שהאטום הוא אבן היסוד של הבריאה הרי שהיום אני מעז לטעון שהרעיון הוא הבסיס האמתי של היש כולו, חומר ו-לא חומר. הוא המכנה המשותף של כולם. הוא בסיס הבסיסים, ושפת האם. הרעיון הקיומי שהתנפץ אי-שם אי-פעם (ראה המפץ הגדול) ומאז מחפש את עצמו. רחשיו הם אלה שנותנים את הכוח המתגלגל לקיום הבריאה מאז ועד היום. צופני החיים שלנו (הדנ"א) רשומים בה ודוברים את שפתה. הם התת מודע, הדבר האמתי. רק בהם רשומים כל סיפורי הבריאה והשתלשלותה עד היום כאילו אין אתמול אין מחר וגם בעצם אין היום... הכול צבר אחד גדול של כל הזמנים. אנחנו הם אלה המסתובבים בתוך הדי קיומו של המפץ הגדול הזה ומייצרים לנו לנוחותנו את סיפור החיים שלנו.

דומה הדבר לתאים סרטניים שמקדמים בתוך הגוף שמארח אותם את סופם שלהם. הבריאה אולי תיזק, אולי לא, אבל אנחנו לא נשרוד את זה.

דוגמאות למוגבלות הזו לפעול כראוי ניתן להביא מתוך אירועים של העת האחרונה, סיפורים שהם בגדר "התרעות קטנות" שמעידות על הכלל, כמו למשל הצונאמי הגדול שהיה בדרום-מזרח אסיה, גל הענק שהשאיר שם אנשים חסרי אונים שלא זיהו ולא חשו את בואו בטרם עת ונפגעו קשות על גזרת החוף, לעומת חיות למיניהן שנסו על נפשן ולא היו שם כשהגל הגדול הגיע... או כמו הסיפור על האוזון שנקרע והלך ממש כאן מעל לראשנו עד שנהייה עובדה מוכחת לעיני כל. התרחשות שלא התגלתה קודם לכן לא לנו ואפילו לא למערכות ההתרעה של נאס"א בהרי הרוקי הצופים לחלל ולומדים אותו כל העת... עד שנהייה מוכח... מחשבי-העל שם קלטו את האותות אבל דחו אותן אל מחוץ לתהליך עיבוד הנתונים שלהם כנתון שגוי בלתי הגיוני ולא רלוונטי, כל זה כדי שלא יפריע לקופסת המוח שלהם לבצע את תפקידה. פאתטי!... כך בדיוק עובד המוח שלנו...

נראה שאם לא נבין את זה בעוד מועד נהפוך חס וחלילה ל"גולם-בריון", כאותו סיפור-משל של "הגולם מפראג" בסיפורת היהודית, על הרב שבנה גולם-אדם מושלם, רק שבהזדמנות הראשונה המתגרת עבורו קם על יוצרו והרס את כל סביבותיו.

רק חוסר ההבנה בעניין הזה הוא שיכול היה לרכז בימים אלה הון עתק להתרחשות מגלומנית אחרת. הוא העיסוק ב"פאר" היצירה של הרובוטיקה המדעית בימינו, זו הקרויה בשפתם "בינה-מלאכותית". היא שתשמש מוח מנחה למכונית החכמה שאמורה להיות מוכרזת כגולת הכותרת הטכנולוגית של הישגי-אנוש ופריצת דרך. ובעצם, גם אם תהייה מרשימה ביותר בתחום היכולת המיחשובית הרי שכל כולה תהייה בגדר "יותר אבל מאותו עניין" (ובלע"ז ...) ובטווח הארוך שוב גולם שפועל ויפעל עם משים או בלי משים להרס עצמו ולהרס כל שנברא סביבו. ולא לזה התכוונו...

רק המערכת החושית הזו שלנו מדברת את השפה של כל אלה. שפה שמושתתת על תדרים כל כך מהירים שהטכנולוגיה האנושית שלנו מעצם הגדרתה לא מסוגלת לזהות.

תדרים שמהירותם עולה על מהירות האור. תדרים שהחלו את ריצתם בעקבות המפץ הגדול, ובהם כל סודות החיים של הבריאה כולה ואנחנו חלק ממנה. בה כל אמת החיים והיא המפתח לכל התשובות לשאלות חיינו. רק שם אין זיופים ומכך גם אין תקלות. רק דרך שפה זו יכולים כולם לדבר זה עם זה, לשרוד ולהשתכלל. שם המגוון העשיר והנכון, שם מהירות העיכול וההפקה והכל בדקויות הדרושות. שם היכולת האינסופית לשם אנו, בשיטת אילן לב, מבקשים להוליק.

7. סיכום ומסקנות:

במהלך הדיון ניסינו להבהיר מי היא המערכת האינטואיטיבית בהשוואה למערכת המוחית-שכלית, מי הבכירה שביניהן ומה יחסי הגומלין שביניהן. מבלי לגרוע מערכן הגדרנו את חשיבותה ואת עליונותה של המערכת האינטואיטיבית על פני זו המוחית, והדגשנו את החשיבות שבשיתוף הפעולה שביניהן.

אם המערכת המוחית הייתה סובלנית וידידותית דיה עם המערכות האחרות היה בזה שילוב מנצח. הבעיה היא שהמערכת המוחית, אולי דווקא בגלל חולשותיה, היא תאוות שליטה. היא רוצה לשמש שליט-על. התוצאה היא דיכוי המערכות האחרות, ושלטון ללא מצרים. בגלל זה היא כמו סיכוי שהכזיב. בגלל זה היא מלכודת מסוכנת. זה מצב שאותו אנו רוצים לשנות, לפחות ברמת הפרט, ובשיטת אילן לב עם כל הצניעות אנחנו עובדים על זה...

סוף דבר:

איפה הן יושבות המערכות האלה?

נראה שהמערכת השכלית מקומה בראש, מרוכזת בחלקי המוח השונים. בעוד שהמערכת החושית מרכזיה פזורים בכל הגוף, ברמת התא. בכל התאים.. נראה לנו גם שכל אחת מהמערכות מקיימת על פי הגדרה נציגויות הפזורות במרכזי הפעילות של המערכת האחרת. כמו היו שגרירויות של אלה אצל אלה, להבטיח דיאלוג יעיל והוגן. ניסיון מעניין לגשר על קיום שפות שונות לטובת העניין כדי לא להגיע להיות מגדל בבל... ניסיון שהדיאלקטיקה של החיים מראה לנו עד כה שאפשר שהוא היה וגם יהיה ניסיון כושל. אולי לא....

אנו כמטפלים בשיטה רואים אפשרות לתרום ככל יכולתנו לשיפור הדיבור בין שתי מערכות העל האלה, במטרה להשיג פחות קונפליקטים, יותר יעילות, יותר סיכוי.

קישור לכתבה באתר "כלכליסט" שמתייחסת לנושא האינטואיציה:
<https://www.calcalist.co.il/local/articles/0,7340,L-3533866,00.html>